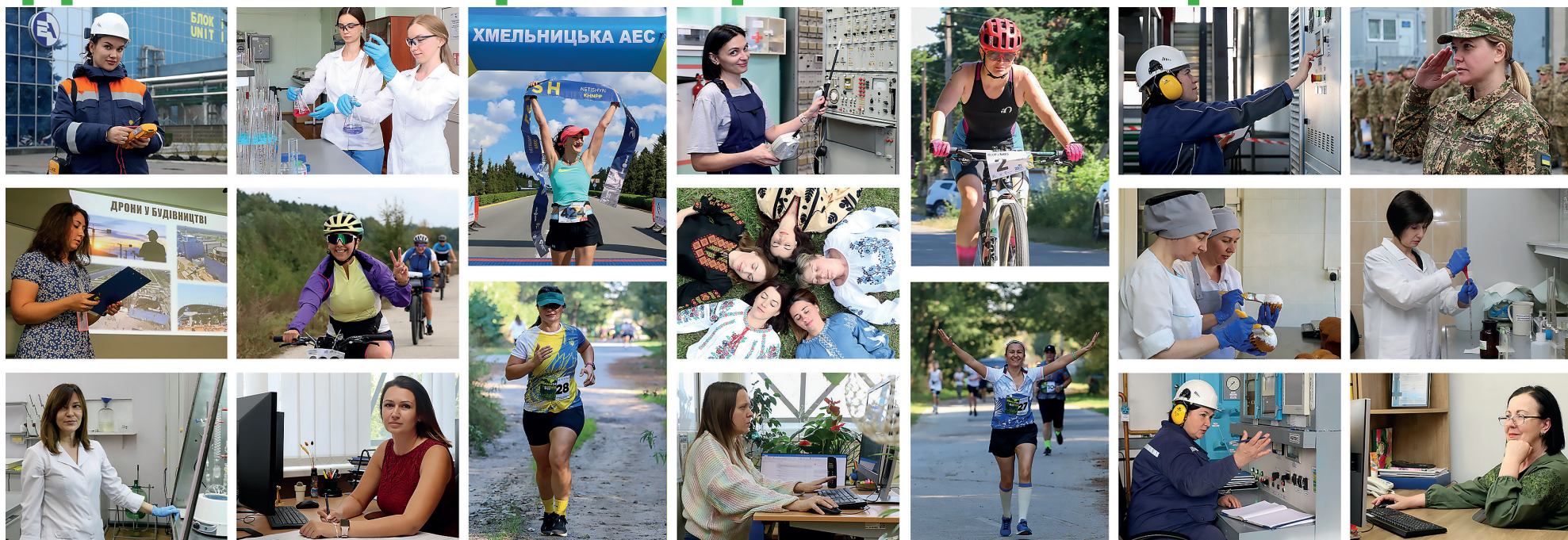

ДОРОГІ ПРАЦІВНИЦІ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС!

У цей складний воєнний час неможливо переоцінити внесок нашого жіноцтва у наближення Перемоги та кращого майбутнього для нашої країни. Зараз жінки поруч з чоловіками ризикують життям на фронті, займають активну громадянську позицію в тилу, беруть на себе відповідальність, стають волонтерами, допомагають Збройним силам України.

Прекрасні і сильні духом жінки, які трудяться на Хмельницькій АЕС, захоплюють своєю енергією та запалом, надихають своєю

працелюбністю та активністю. Велика вдячність українкам за старання бути корисними, за те, що чекають і підтримують своїх чоловіків, синів, батьків і братів.

Любі жінки, нехай у душі кожної з вас панує гармонія, радість та спокій. Сімейного затишку та благополуччя, професійних досягнень, особистих звершень та посмішок на ваших устах! Будьте здорові та щасливі! І скорішого переможного миру нам усім!

ТРИ РОКИ ОКУПАЦІЇ ЗАЕС: ДЕГРАДАЦІЯ ОБЛАДНАННЯ, ЗАГРОЗА ЯДЕРНІЙ ТА РАДІАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ СВІТУ

Напередодні третьої річниці окупації Запорізької АЕС очільник АТ «НАЕК «Енергоатом» Петро Котін дав розгорнутий коментар виданню «The Ukrainian Review» щодо поточної ситуації на найбільшій атомній електростанції України, яка з березня 2022 року перебуває під контролем російських військ.

Петро Котін розповів про наслідки російської окупації, проблеми з безпекою та героїчні зусилля персоналу, який до лютого 2023 року забезпечував життєво важливі функції електростанції в надзвичайно складних умовах.

«Дії російських окупантів уже спричинили значну деградацію обладнання на Запорізькій АЕС. Поки станція перебуває в окупації та перетворена росією у військовий об'єкт, ядерна та радіаційна безпека ЗАЕС – під загрозою», – наголосив Петро Котін.

У червні 2024 року Енергоатом оцінив власні збитки внаслідок окупації ЗАЕС. На той час вони становили понад 210 мільярдів гривень. Щомісяця через простій ЗАЕС НАЕК «Енергоатом» втрачає близько 6 мільярдів гривень.

Починаючи з вересня 2022 року, електростанція повністю не працює, проте споживає з об'єднаної енергомережі України близько 100 мегават на роботу насосів з охолодження ядерних реакторів.

Окрім прямих фінансових втрат, окупація спри-

чинила пошкодження інфраструктури атомної електростанції. Попередня оцінка зруйнованого та пошкодженого майна станом на листопад 2022 року становила понад 28 мільярдів гривень. Крім того, наслідки окупації ЗАЕС стали особливо відчутні, коли українська енергосистема почала зазнавати регулярних атак і руйнувань з боку росії. Це стосується як постачання електроенергії в Запорізькій області, так і сукупної генерації енергії в Україні. Зрештою, оцінити реальні збитки для української атомної галузі, енергетики, економіки можна буде лише після деокупації Енергодара та демілітаризації ЗАЕС.

Український персонал електростанції зазнає викрадень, вбивств та нелюдського поводження, що підвищує ризик ядерних інцидентів і аварій.

Попри присутність співробітників МАГАТЕ на станції, переговори щодо демілітаризації території не досягають успіху. В Енергоатомі наголошують, що міжнародна спільнота разом з Україною мають докласти ще більше зусиль, щоб зупинити ядерний шантаж росії. На теперішньому етапі Україна має право вимагати компенсації за завдані збитки через міжнародні суди, а також закликатися світову спільноту до посилення санкцій.

За матеріалами НАЕК «Енергоатом»

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 24 лютого по 3 березня 2025 року

Викиди	ГДВ, %	Гамма-фон	мкЗв/год	Гамма-фон	мкЗв/год
		м. Нетішин	0,08	с. Межиріч	0,10
ДІН	0,00442	м. Славута	0,07	с. Білотин	0,09
ІРГ	0,067	м. Острог	0,08	с.мт Мізоч	0,09
ЙОД*	0,0008	с. Ст. Кривин	0,08		

* – сума радіоактивних ізотопів йоду.

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

АНДРІЙ КОЗЮРА: ПОПРИ ВИКЛИКИ
ВОЄННОГО ЧАСУ ПРАЦЮЄМО УСПІШНО

Нещодавно працівники відділу роботи з громадськістю і ЗМІ зустрічалися з генеральним директором філії «ВП «Хмельницька АЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» Андрієм Козюрою. Про безпекову складову, енергонезалежність та плани на майбутнє, про підсумки 2024 року для ХАЕС – усе це та інше у розширеному інтерв'ю з Андрієм Козюрою, очільником Хмельницької АЕС.

(Продовження. Початок у №9 від 28.02.2025 р.)

– Три роки поспіль українські енергетики працюють в умовах війни, ворог прицільно атакує об'єкти критичної інфраструктури. З якими труднощами довелося стикнутися у роботі підприємства і як їх долає колектив Хмельницької АЕС?

– Насамперед дякуємо кожному захиснику і захисниці, адже вони боронять нашу країну, відстоюють суверенітет та державність. Протягом минулого 2024 року ворог намагався зробити так, щоб в домівках українців було холодно і темно. Рашисти завдавали ударів по енергетиці України. Персонал ХАЕС відпрацьовував свої дії, враховуючи вказівки, надані для того, щоб забезпечити сталу генерацію. В цих умовах надзвичайно важливим є психологічний клімат в колективі, адже кожен із працівників стикається чи стикався з труднощами і навіть втратами. В когось є знайомі, рідні, які або воюють, або потерпають від війни. Це виклик, з яким працівники повинні вміти справлятися, адже кожен із нас є тим, хто забезпечує безпеку атомних енергоблоків. Персонал серйозно ставиться до завдань, які перед ним стоять, розуміє особисту відповідальність і якісно виконує свої посадові обов'язки. Окрім того, для керівництва НАЕК «Енергоатом», філії «ВП ХАЕС» обов'язковим є забезпечення усім необхідним виробничих процесів, тому що війна внесла суттєві корективи. Ми постійно вдосконалюємося, аби забезпечувати ядерну та радіаційну безпеку. Також питання психологічної стійкості і роботи з персоналом впроваджується на міжна-

родному рівні. Той досвід, який є в нашій країні, опрацьовується закордонними колегами, реалізуються дієві заходи, щоб підтримати кожного в цей нелегкий час.

– Говорячи про міжнародний досвід, відзначимо, що на кожній українській атомній електростанції є міжнародні експерти місії МАГАТЕ. Наскільки вони допомагають у цей важкий для України період? Чи у них тільки наглядова функція?

– У рамках виконання міжнародних угод та зобов'язань наша країна тісно співпрацює з Міжнародною агенцією з атомної енергії й, відповідно, на кожному майданчику вітчизняних АЕС, зокрема й на окупованій Запорізькій АЕС, цілодобово знаходяться фахівці МАГАТЕ. Вони здійснюють моніторинг і контролюють стан безпеки на атомній електростанції, тобто виконання міжнародних безпекових критеріїв і їхнє не порушення у воєнний час. Окрім цього, це дає можливість уникати дезінформаційних повідомлень та спростовувати усі фейки, які використовує ворог для дискредитації атомної енергетики України, керівництва нашої держави. Міжнародні експерти, безпосередньо знаходячись на тій чи іншій АЕС України, фіксують і подають достовірну інформацію. Також у рамках співпраці з МАГАТЕ вдалося покращити наше матеріально-технічне забезпечення в частині проведення моніторингу радіаційного стану (забезпечення спеціальними приладами). Значно оновилися й матеріальна база Нетішинської спеціалізованої медико-санітарної частини, адже частина обладнання від МАГАТЕ надійшла в лікарню. Це дозволить забез-

Андрій Козюра, генеральний директор філії «ВП «Хмельницька АЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом»

печити якісне медичне обслуговування не тільки працівників філії «ВП ХАЕС», а й усіх мешканців нашої громади. Окрім того, отримали обладнання і для медичного пункту Хмельницької АЕС, щоб покращити забезпечення та проведення медичних оглядів працівників енергопідприємства. Тому ця співпраця важлива, вона підтверджує те, що Україна є надійним міжнародним партнером, який виконує всі міжнародні вимоги.

– Україна демонструє усьому світу, що вона відкрита і може навчити багато чому, особливо у воєнний час. Тобто, ми можемо не тільки запозичувати передовий міжнародний досвід, а й ділитися своїми напрацюваннями. Чи не так?

– Насправді такого досвіду, яким володіє персонал українських АЕС, не має ніхто у світі, тому що працювати в умовах війни на атомних електростанціях не доводилося, на щастя, нікому. Тільки

Україна має такий досвід, і він, на жаль, продовжується. Усі виклики, з якими ми стикалися, безумовно, це те, що підлягає донесенню до світової спільноти. На жаль, вітчизняні АЕС першими протидіють загрозам воєнного характеру та експлуатують атомні енергоблоки. Це досвід, який враховуватиметься в майбутньому в питаннях експлуатації у всьому світі, де є атомні електростанції. Тому наші фахівці завжди присутні на міжнародних заходах, кожен із них доносить правдиву інформацію про ситуацію, яка розвивається в країні, на її атомних електростанціях. Це робиться для того, щоб наші міжнародні колеги розуміли усю серйозність воєнних викликів, які зараз переживає Україна. Нам немає чого приховувати, і ми є дійсно хорошими партнерами, з ким можна на-працьовувати дієві плани для того, щоб забезпечувати безпеку на ядерних об'єктах усього світу.

(Продовження в наступному номері)

Тетяна Степанюк

ЖІНКИ АТОМА

ГАЗО-МАСЛЯНА ГРУПА ХАЕС – ЦЕ МІСЦЕ, ДЕ ПОЄДНУЮТЬСЯ
ВИСОКИЙ ПРОФЕСІОНАЛІЗМ, ПЕРЕДОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЛЮДЯНІСТЬ

Хімічний цех є одним із ключових підрозділів ХАЕС, відповідальним за підтримання надійної роботи устаткування. Його фахівці контролюють водно-хімічні режими першого та другого контурів, а також допоміжних систем, забезпечуючи стабільність і ефективність роботи станції. Вони здійснюють хімічний аналіз теплоносія, води, масел, газів і реагентів, досліджують корозійні відкладення на обладнанні та займаються безпечним поводженням із рідкими радіоактивними відходами. Завдяки їхній праці АЕС не лише працює безперебійно, а й відповідає високим екологічним стандартам.

Серед найважливіших підрозділів хімічного цеху – газо-масляна група водно-хімічної лабораторії, яка відіграє ключову роль у забезпеченні безпеки та стабільної роботи електростанції. Її фахівці здійснюють ретельний контроль стану мастильних матеріалів і газових систем, аналізують гази й масла, перевіряють якість нафтопродуктів на етапі вхідного контролю, а під час експлуатації здійснюють постійний моніторинг стану оливи. Саме їхні дослідження дозволяють експлуатаційним службам ухвалювати обґрунтовані рішення щодо використання мастильних матеріалів, що гарантує надійну й довговічну роботу обладнання енергопідприємства. Завдяки їхній щоденній кропіткій праці АЕС функціонує стабільно, а всі технологічні процеси відповідають найвищим стандартам безпеки.

Особливістю газо-масляної групи є те, що її колектив складається виключно з жінок. Це справжні професіонали своєї справи: інженери Наталія Антоненко, Тетяна Пилипчук, лаборанти Яна Мізандронцева, Юлія Паканич, Ольга Власюк, Олена Дмитришина, Наталія Компанієць. Протягом багатьох років вони вирішують складні виробничі завдання та сприяють безпечній роботі електростанції.

Однією з важливих заслуг газо-масляної групи є її внесок у розробку та впровадження системи контролю якості медично-

Інженер Тетяна Пилипчук, лаборанти Наталія Компанієць, Юлія Паканич, Яна Мізандронцева, Ольга Власюк, Олена Дмитришина

го кисню відповідно до вимог Міністерства охорони здоров'я України. Вона пройшла атестацію фахівцями Державної служби України з лікарських засобів і відтоді відповідає за контроль якості виробленого кисню. У цьому році група знову проходить атестацію на право визначення якості медичного кисню.

Газо-масляна група є однією з найбільш технологічних на електростанції. У її роботу впроваджуються передові прилади та розширюється спектр аналізів, які відповідають міжнародним стандартам. Це вимагає від працівниць високого рівня професіоналізму, точності та відпові-

дальності. Сучасне обладнання дозволяє здійснювати детальний контроль якості мастильних матеріалів, газів і нафтопродуктів, що відіграє критично важливу роль у надійній роботі устаткування АЕС. Компетентність та досвід колективу дають змогу ухвалювати рішення, які безпосередньо впливають на безпеку та ефективність роботи всього енергокомплексу.

Попри високу відповідальність у роботі, колектив газо-масляної групи вміє цікаво проводити вільний час. Як розповіла лаборантка Ольга Власюк, співробітниця дільниці часто організовують спільний відпочинок, зокрема велосипедні прогу-

лянки. Минулого року вона разом з інженером Тетяною Пилипчук та лаборантом Юлією Паканич взяла участь у благодійному веломарафоні, організованому ентузіастами Хмельницької АЕС.

Юлія Паканич захоплюється подорожами, ретельно планує кожну поїздку та отримує від неї максимум позитивних емоцій. Вона з радістю ділиться своїми враженнями з колегами.

Цінує кожну щасливу мить життя й лаборантка Наталія Компанієць. Війна застала її в Енергодарі, де вона працювала у водно-радіохімічній лабораторії Запорізької АЕС. Після окупації міста російськими загарбниками їй довелося евакуюватися, і згодом вона знайшла підтримку в колективі Хмельницької АЕС.

Історія лаборантки Олени Дмитришиної теж пов'язана з анексією українських територій. У 2014 році вона навчалася в Севастополі й стала свідком окупації міста. Жінка не захотіла миритися з цими подіями, тому завершила навчання та отримала диплом про вищу освіту вже в Одесі.

Яна Мізандронцева має багато рідних і близьких у лавах ЗСУ. Своє захоплення творчістю вона використовує для збору коштів на потреби військових, активно долучаючись до благодійних ініціатив.

Газо-масляна група Хмельницької АЕС – це місце, де поєднуються високий професіоналізм, передові технології та людяність. Завдяки самовідданій праці її співробітниць електростанція працює стабільно, а всі технологічні процеси відповідають найвищим стандартам якості та безпеки.

Олександр Шустерук
Фото Сергія Цимбаліста

ГАННА ОДУД: «ЩОЙНО УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР ЗАМАЙОРИТЬ НАД ЕНЕРГОДАРОМ – РОДИНА ПОВЕРНЕТЬСЯ ДОДОМУ»

Роман Одуд був на зміні, коли рашисти розпочали ядерний терор на ЗАЕС. Коли вони захопили Енергодар – Ганна Одуд не змогла дивитися у вікно, її рідними вулицями ходили озброєні зайти. Та з окупації вирвалися: чоловік пішов у ЗСУ, дружина з малими дітьми переїхала у Нетішин. Зазнавши лиха війни, вона лише тут оговталася від депресії: влаштувалася на ХАЕС, отримала соціальне житло. Радіє, що діти нарешті матимуть стабільність: школа, дитсадок, гуртки. Лиш тато поки що – у «телефоні». Але це тимчасово, до Перемоги! 4 березня минуло три роки з часу окупації Енергодара та Запорізької АЕС.

«АНЮ, ВІЙНА!»

Зранку 24 лютого 2022 року Ганну Одуд розбудив телефонний дзвінок. «Аню, війна», – прозвучало у слухавці. Слова сестри холодним душем вихопили зі сну. Відчуття жаху змінила думка: «До Енергодара не дійдуть»... На той час старшому сину Давиду було майже 10 років, молодшій Міланці – місяць.

28 лютого колона російської техніки підійшла до міста, проте енергодарці живою стіною спинили її. Росіяни не наважилися відразу відкрити вогонь по цивільних. Ця ж ситуація повторилася й 1 та 2 березня: на блокпост вийшло пів міста. Очевидці кажуть, що ніколи не бачили нічого масштабнішого в Енергодарі. Згодом вороги відкрили вогонь по мирному населенню.

4 березня росіяни окупували Енергодар. Частина Нацгвардії, яка зазвичай охороняє ЗАЕС, а також бійці територіальної оборони не змогли стримати регулярні ворожі війська на важкій техніці. Саундтреком цієї вакханалії злих сил була сирена, яка добу вила над містом.

У ніч окупації чоловік Ганни, Роман Одуд, був на зміні. Телефонний зв'язок з ним був лише до другої години ночі. Проте, захопивши найбільшу в Європі електростанцію, вороги відразу відібрали у персоналу ЗАЕС мобільні телефони. Дружина, втративши зв'язок, панічно боялася, що змінний персонал (як це було на Чорнобильській АЕС) залишиться в заручниках. «Ця доба була найважчою у моєму житті. У лютому, відразу після повномасштабного вторгнення, пережила шок, а тут, після того, як ворог показав своє справжнє обличчя, був відчай. Було дуже важко», – спогади досі викликають сльози. Потім чоловік написав коротеньке повідомлення: «Ми – живі!». Згодом додав, що після 10-ї години ранку їх поступово почнуть випускати.

ЕНЕРГОДАР: ТУТ СВІТ ПОБАЧИЛИ ЇХНІ ДІТИ

Ганна народилася і виросла в Енергодарі. Її перші спогади, мамині обійми і дорослі кроки пов'язані з цим містом. Після закінчення тамтешньої школи вступила на теплоенергетичний факультет Запорізької державної інженерної академії. «В Енергодарі все пов'язане з енергетикою», – ці слова, переконана, відгукуються і в серцях нетішинців. Зараз жінка поглиблює знання з теплоенергетики у магістратурі цього ж вишу.

Енергодар – її місто сили. Тут побралися з коханим Романом, світ побачили їхні дітки: Давид та Міланка. «В Енергодарі у мене була дуже хороша робота: працювала апаратницею повітроподілу на азотно-кисневій станції Запорізької АЕС. Чоловік теж був енергетиком: майстром служби вентиляції ЗАЕС», – пригадує жінка.

Під час пандемії коронавірусу молода родина придбала дачну ділянку з невеличким будиночком. Голова сім'ї розбив там фруктовий сад... Нині їхній кум, що воює на Запорізькому напрямку, бачить у бінокль той сад. А сам садівник, Роман Одуд, що захищає Україну десь на Донеччині, запитує, чи росте його черешня.

А за два місяці до повномасштабного вторгнення родина Одудів стягнулася на чотирикімнатну квартиру. «Ми з чоловіком

довго збирали кошти на власне помешкання, нам дуже хотілося, щоб у кожного члена родини був власний куточок. За місяць до народження молодшої донечки Міланки нам вдалося втілити цю мрію», – розповідає Аня. Проте на меблі вже забракло коштів, найнеобхідніше довелося брати в кредит, а борг гасити вже на підконтрольній Україні території. Столик для годування Міланки так і залишився недоторканим у тому помешканні...

Енергодар, 2022 рік: під час повномасштабного вторгнення Міланці був лише місяць

ОКУПАЦІЯ: БУХАНКА ХЛІБА – В ОДНІ РУКИ

Відразу після окупації Ганна зрозуміла, що потрібно виїжджати: вулицями міста ходили російські військові з автоматами. «Страшно було виходити на вулицю, щоб, не дай, Боже, не зустріти їх (російських військових)», – розповідає. «Іх» у місті ставало все більше. За словами жінки, окупанти не гребували відбирати мобільні телефони у перехожих. Через постійну тривогу у Ганни пропало молоко. Її найбільший клопіт тих днів: чи буде чим нагодувати дітей? Домашні запаси швидко розтанули. Коли чоловік був на зміні, жінці з немовлям доводилося о 5 ранку займати чергу за гуманітарною допомогою: давали буханку хліба в одні руки.

«Мене чоловік не пустив виїхати з першими колонами біженців, адже був високий ризик розстрілу. Та згодом за допомогою волонтерів від міської ради вдалося покинути місто на жовтій маршрутці», – пригадує вимушена переселенка. З дому вона вийшла з двома маленькими рюкзаками, в які взяла теплий одяг, підгузки, термос, дитячу суміш та їжу. Один з рюкзаків син загубив, запізнюючись на потяг... Як то кажуть, лиха прикупивши, дісталися до мами чоловіка на Кіровоградщині. Згодом родина поїхала у санаторій на Закарпаття, проживання в якому оплатила Атомпрофспілка.

В Енергодарі ж спокійних ночей більше не було. Проукраїнських активістів, власників мисливської зброї, родини колишніх атовців катували. Забрати «на підвал» могли усіх, хто відмовлявся підписувати з ворогами контракт. Внаслідок дії російських загарбників Запорізька АЕС продовжує бути джерелом ядерної загрози для всього світу. Через бойові дії навколо станції фіксуються обстріли, на території ЗАЕС російські військові тримають важку техніку, а периметр замінювали.

Через деякий час і Роман Одуд власною автівкою виїхав з Енергодара. Йому заледве вистачило дефіцитного пального,

щоб дістатися до підконтрольної Україні території. Побувши деякий час з родиною, чоловік вирішив добровольцем піти на фронт. «Хто, як не ми? Якщо не зупинимо росіян – вони дійдуть і до Закарпаття», – пояснив дружині своє рішення.

ГОЛОВА РОДИНИ ОДУДІВ ДОБРОВОЛЬЦЕМ ПІШОВ НА ФРОНТ

Телефоном з передової працівник ЗАЕС, а нині лейтенант ЗСУ Роман Одуд, обережно розповідає коханій про війну. Проте у кожній розмові закликає не втрачати надію: він повернеться і разом вони поїдуть в рідний Енергодар.

Особливо гаряче військовому було в Куп'янську, де прослужив 9 місяців. Снаряд влучив у будинок, в якому мешкав.

Нетішин, 2025: Ганна Одуд з трірічною донькою

Врятувався дивом. Енергодарська спільнота волонтерів допомогла йому придбати втрачене у вогні військове спорядження. Каже, що на певних ділянках фронту, якби не волонтери – голодували б. Кілька місяців чоловік воював у Бахмутському районі Донеччини. Часів Яр, Торецьк – міста, в яких не гасне полум'я війни. Зараз Роман Одуд після затишних боїв проходить реабілітацію на Сумщині, готується до нових військових операцій.

Дружина каже, що за останні два роки її 38-річний чоловік сильно змінився: змужнів, у волосся закралася сивина, в очах з'явився смуток. «Не уявляю, скільки біді бачили його очі за час війни», – каже жінка. В середньому раз на пів року він приїжджає у відпустку, проте й дистанційно – добрим словом і прикладом – виховує дітей.

РОБОТА НА ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ АЕС, СОЦІАЛЬНЕ ЖИТЛО ВРЯТУВАЛИ ВІД ДЕПРЕСІЇ

Поки чоловік виборює незалежність України, Ганна змушена була перебрати на себе обов'язки голови родини. З дітьми вона деякий час мешкала на Закарпатті,

У модульний будинок на гостину до новоселів – родини Одудів – завітав очільник Енергоатому Петро Котін

трохи – у свекрухи на Кіровоградщині. У червні 2023 року жінка з дітьми приїхала до Нетішина: спочатку на гостину до сестри (теж вимушеної переселенки з Енергодара), а згодом – і осіла. Ганні запропонували роботу маляром на Хмельницькій АЕС, нині вона працює комірником. Старший син Давид уже ходить у п'ятий клас гімназії «Ерудит», відвідує секцію з фехтування УСО ХАЕС, трирічна Міланка знайшла багато друзів у садочку. Нагадаємо, дівчинці був лише місяць, коли розпочалася велика війна, відтоді вона з родиною провадить кочове життя.

«Робота врятувала мене від страшної депресії, в якій я перебувала останні два роки», – каже жінка. Далися взнаки побачене в окупації, страх за дітей та постійна тривога за чоловіка. На власному досвіді Ганна переконалася, що війна змушує людей бути мобільними. Тому в Нетішині отримала водійське посвідчення. Саме тут вона охрестила свою Міланку. З майбутніми кумами, до речі, познайомилася на Закарпатті, куди разом втекли від війни.

У місті над Горинню енергодарці спочатку винаймали житло, проте після підвищення вартості оренди це стало не по кишені. Всі вільні кошти жінка старається спрямовувати на допомогу ЗСУ. Тому соціальне житло від Енергоатому стало справжнім порятунком для родини Одудів. Нині вони мешкають в одному з модульних будиночків. Ганна каже, що у новому помешканні дуже тепло, а наявність бойлера гарантуватиме гарячу воду навіть влітку. Жінка перед роботою відвозить дітей у школу та садочок. Проте з настанням тепла старший Давид теж буде «на колесах»: йому придбали велосипед і хлопчик самостійно їздитиме на спортивні секції. Вдома, в Енергодарі, він опановував хортинг (українське сучасне бойове мистецтво), поглиблено вивчав англійську мову...

Нині, як розповідає Ганна Одуд, модульне містечко для атомників вже повністю заселене. Енергодарська спільнота у Нетішині дуже дружна: разом допомагають новоселам, підтримують один одного.

Війна стала складним випробуванням. Ганна Одуд усе життя була, як то кажуть, за чоловіком. Він, як локомотив, вів родину до добробуту: придбання житла, створення побутових умов. Сьогодні тенденція Аня перебрала на себе обов'язки голови родини, а мета чоловіка – Перемога. І дружина точно знає: її Роман, як і тисячі інших військових ЗСУ, досягнуть її. Бо Перемога – завдання, ціль і мрія кожного українця. І тоді вони разом повернуться в рідний Енергодар. І все буде Україна!

Лариса Власюк

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

ЗВІТУВАЛА ОРГАНІЗАЦІЯ МОЛОДІ ХАЕС

Нещодавно на Хмельницькій АЕС відбулася звітна конференція організації молоді первинної профспілкової організації філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» за 2024 рік.

Ця організація створена з метою об'єднання молоді, яка працює у філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» для розв'язання нагальних питань, що представляють спільний інтерес. ОМ ППО ХАЕС є складовою частиною первинної профспілкової організації підприємства і охоплює всіх членів профспілки віком до 35 років, що становить 15% від загальної кількості персоналу філії «ВП ХАЕС».

Основними напрямками роботи ОМ ППО ХАЕС є виробнича діяльність та навчання, профспілкове навчання, волонтерська та шефська робота, спортивно-масова та

інформаційно-комунікаційна діяльність.

Організацією молоді за 2024 рік було проведено благодійні спортивні та інтелектуальні заходи для підтримки ЗСУ, надано допомогу родинам ВПО та дітям з інвалідністю, організовано конкурси наукових доповідей та професійної майстерності.

Підтримка Збройних сил України залишається ключовим напрямком діяльності ОМ ППО ХАЕС. За 2024 рік на благодійних спортивних заходах, проведених організацією молоді на підтримку ЗСУ, було зібрано понад 700 тис. грн. Наша підтримка важлива для захисників, отож

молодь ХАЕС запрошує усіх працівників долучитися до волонтерського руху, допомагати в організації та проведенні благодійних змагань, а також брати участь у таких заходах.

На звітній конференції до представників організації молоді підприємства звернувся генеральний директор ХАЕС Андрій Козюра: *«Хмельницька АЕС – майданчик майбутнього розвитку атомної енергетики України. Бажаю кожному з вас долучитися до перспективних проєктів. Впевнений, що нашому колективу під силу звести нові енергоблоки. Потенціал України надзвичайно великий, і вашому поколінню випали найважливіші завдання».*

Делегати від підрозділів визнали звіт ОМ ППО ХАЕС задовільним та схвалили план роботи організації на 2025 рік, але з правом на коригування радою організації молоді. Також було припинено повноваження 4 членів ради ОМ ППО ХАЕС та дообрано до складу ОМ ППО ХАЕС нових членів. Чисельний склад ради організації молоді не змінився: її представляє 21 особа.

Активних членів ради ОМ ППО ХАЕС Андрія Новака (ЕЦ), Артема Поліщука (ЦТАВ), Артема Терещенка (ЕРП) та Вадима Паламарчука (РЦ) було нагороджено грамотами та подяками ЦК Атомпрофспілки. Олександр Бянов (НТЦ) отримав грамоту від ППО НАЕК «Енергоатом» за багатолітню і сумлінну профспілкову роботу, активну громадську позицію та з нагоди професійного свята – Дня енергетика.

Попереду – нові виклики та ініціативи. Разом до нових звершень.

Вікторія Гаврилук, заступник
голови ОМ ППО ХАЕС
Фото Сергія Цимбаліста

ЖІНКИ АТОМА

Актив ради організації молоді ППО ХАЕС

ЮВІЛЕЇ

ЛЮБОВ І ШАНА
ЮВІЛЯРЦІ

У Міжнародний жіночий день, 8-го Березня, свій 75-річний життєвий ювілей та 55-річний творчий шлях відзначає відома в місті Нетішині та регіоні жінка – Світлана Мефодіївна Лелях-Бегутова.

Світлана Лелях-Бегутова,
скульпторка, художниця

Пані Світлана – зна-на активна громадська діячка, художниця, скульпторка, публіцистка, поетеса, має почесне звання «Українська Мадонна» та нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня. Багато років своєї творчої праці мисткиня присвятила Хмельниччині, Волині, Житомирщині, Львівщині та багатьом іншим куткам рідної України. З почуттям глибокої поваги хочеться відзначити, що все життя шановної ювілярки, її творчий шлях та талант нерозривно пов'язані з малою батьківщиною – Хмельниччиною, з її колискою – Лисичим та

місцем сили – Нетішином. Життєва нива, яку вона засіває знаннями, досвідом, вмінням та любов'ю, давно дає плоди добра та істини, звеличує рідну землю і людей, не дає забувати про Героїв, імена яких назавжди повинні пам'ятати нащадки. Шлях, яким Світлана Лелях-Бегутова невпинно крокує день за днем, – почесний та відповідальний. За професійну майстерність, наполегливість та небайдужість її поважають та шанують рідні, колеги, друзі, однодумці.

Насамперед хочеться побажати Світлані Мефодіївні міцного здоров'я: нехай воно буде основою щасливого життя та плідної професійної діяльності, слугуватиме фундаментом для реалізації багатьох задумів і творчих ідей. Нехай серце сповнюється любов'ю та добром, натхненними думками й щирими почуттями. Зичимо, щоб Ваше життя, шановна Світлано Мефодіївно, було світлим і радісним, а дружні і щирі привітання додали життєвої наснаги у скарбничку Вашої душі. Нехай рідні, друзі та удача ніколи не зраджують Вас, щирість і добро залишаються й надалі орієнтирами у Вашій діяльності, яка є прикладом відданого служіння своєму обов'язку і покликанню. Нехай доля завжди відкриває лише світлі обрії та переможні вершини, а життєва енергія та мудрість сприяють Вашим задумам та планам. Нехай Вас у всьому підтримують і надихають рідні та близькі люди, розуміють та допомагають друзі. Зичимо Вам віри, надії та любові на многії літа!

З повагою та вдячністю – рідні, друзі, однодумці

Перспектива

«Перспектива» – інформаційний вісник Хмельницької АЕС. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа»

Розповсюджується безкоштовно виключно серед працівників Хмельницької АЕС та на території громад, які входять у 30-кілометрову зону спостереження Хмельницької АЕС.
2025©ВРГІЗМІ філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом»

Головний редактор Тетяна Степанюк, тел.: 6-37-84
Редактор Лариса Власюк, тел.: 6-37-85
Кореспондент Олександр Шустерук, тел.: 6-37-86
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua
Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15.
Тираж 1000 екз.

КРАСА І СИЛА
ЖІНКИ – У ЛЮБОВІ

Розкішна жінка – це не про зовнішність, а про внутрішнє сяйво. Вона знає собі ціну, але не ставить її вище за інших. Вона вміє милуватися чужою красою, не порівнюючи. Вона любить себе, як графиня – з гідністю, і як богиня – з безмежною ніжністю.

Саме так можна сказати про Олену Михайлівну Новак, економістку 1 категорії економічної групи планово-економічного відділу управління капітального будівництва філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом».

На Хмельницькій АЕС Олена Новак працює з лютого 2017 року. Приємно усвідомлювати, що є такі відповідальні та наполегливі люди, які не зупиняються на досягнутих перемогах і завжди впевнено прокладають шлях до нових успіхів.

За плечима Олени Михайлівни – багаторічний досвід і визнання, здобута шана та повага серед колег. На попередніх робочих місцях вона займала керівні посади: зокрема, очолювала Нетішинське відділення Промінвестбанку, в якому проводилися та здійснювалися платежі, пов'язані з будівництвом 2 енергоблока «ВП ХАЕС». Займала пані Олена й посаду керуючої АТ «Укргазбанк».

– Можу з власного досвіду сказати: щоб досягнути успіху у фінансовій сфері, недостатньо бути лише професіоналом, треба проявляти ініціативу і безперервно розвиватися, вдосконалювати свої знання, цікавитися не лише нюансами обслуговування клієнтів, нормативними документами і законодавством, а й технологіями виробництва та розвитку обраної тобою сфери діяльності: чи то продукти харчування, чи виготовлення чогось іншого, – ділитися Олена Новак.

Жінки силою мудрості дивують чоловіків. Вони самі виховують дітей, переживають усі труднощі, але водночас святяться щастям, любов'ю і радістю. Вони усміхаються, коли хочуть кричати, співають, коли хочуть плакати. Намагаються сповна жити та не здаватися під вітрами долі. Олена Михайлівна також одна виховала двох красенів-синів: Дмитра та Бориса. Зараз вони вже дорослі, влаштовують своє особисте життя. Олена завжди старалася бути берегинею сімейного вогнища, душею родини.

– За що Ви найбільше вдячні у своєму житті? – запитує Олену Михайлівну.

– У своєму житті я радію і отримую задоволення від простих речей, до яких я звикла і які є справді чудовими: це нова весна, здорові діти, живі

Олена Новак, економістка
управління капітального
будівництва філії «ВП ХАЕС»

батьки. Я вдячна Богу, що у мене ще є мама, вона – найбільша опора і підтримка в моєму житті. Користуючись нагодою, вітаю всіх жінок з чудовим святом весни і жінки! Нехай цей день буде для нас часом радості, визнання та відчуття власної сили та гідності. Адже сила й краса України – в її жінках!

26 лютого Олена Михайлівна відзначила свій прекрасний ювілей, усім колективом управління капітального будівництва Хмельницької АЕС бажаємо іменинниці нових звершень і досягнень, безмежного розмаїття життя, оптимізму та наснаги для реалізації найсміливіших планів та задумів. Міцного здоров'я, благословенних успіхів у справах, земних щедрот та прихильності долі. Розуміння і підтримки від рідних, друзів та колег!

Наталія Корнійчук, інженер УКБ ХАЕС